

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ Δραχμαὶ 46.
Προπληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν.

Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΙΠΠΟΥΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ,

Διημερίων ὁ στίχος λεπτὰ 25.
Εβδομημέρας καὶ ἀγγελίαι καὶ ἀποκοπὴν.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς διὰ τοῦ ἐπομένου τηλεγραφήματός μου, πύχαριστήτε τὸν ἐνταῦθα Ἐμπορικὸν Σύνλογον α' Ἐρμηῶν ἐπὶ τῷ ἀπευθυνθέντι αὐτῷ συγχαρητηρίῳ τηλεγραφήματι κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ ὀνόματός του, ὑπὸ τοῦ σωματείου ἐκείνου. «Κύριον Δ. Στάμον, Πρόεδρον Ἐμπορικοῦ Σύνλογου α' Ἐρμηῶν Πάτρας. Σὰς εὐχαριστίας ἔγκαρδιως ὡς καὶ τὰ ἐντιμα μέλη δ' αὐτῶν συγχαρητηρίους ὑμῶν εὐχὰς ἐπὶ τῇ ἑορτῇ μου. Γεώργιος»

— Ἡ Κυβέρνησις ὑπέβλεπεν εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς ἔγκρισίν τῆς περὶ σιδηροδρόμων καταρτισθείσα· μετὰξὺ αὐτῆς καὶ τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Γραφείας συμβάσεις, τὸ δὲ ἑλληνικὸν ἔθνος μετὰ προφανοῦς καὶ δικαίας ἀνοπομονοίας ἀπερμένεν τὴν παρὰ τῆς Βουλῆς ἔγκρισιν, ἥτις θὰ προσεγγίσῃ κατὰ ἓν εἰς ἑθὺς τὸν τόπον εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου, ὑπὲρ τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ ὁποίου εὐχεται πᾶς ἀληθὴς πατριώτης.

— Τὰ ἀξιοβήρητα συμβάντα τῆς νυκτὸς τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς, τὰ λαβόντα χώραν ἐν τῷ ἐνταῦθα Ἀσχιδίῳ, ἐγένοντο τοσοῦτον κοινῶς γνωστά καὶ τοσαύτην ἐνεποίησαν τοῖς πᾶσιν ὀδυνηρὰν ἀσθησίν, ὥστε δὲν εἶναι ἀνάγκη, φρονούμεν, ὅτι νὰ ἐκθέσωμεν τὴν ἀλληλουχίαν των, οὔτε νὰ θρηνησωμεν ἐπ' αὐτῶν. Ἀλλ' ἂν τοῦτο δὲν εἶναι πλέον ἀναγκαῖον, ἐπ' ἀνάγκης εἶναι νὰ ζητηθῶσιν ἐν τῇ δημοσιότητι τὰ αἰτία τὰ προκαλέσαντα τὰ συμβάντα ἐκεῖνα καὶ οἱ ὑπεύθυνοι αὐτῶν, διότι ἐκ τούτων καὶ μόνων δύναται νὰ προκύψῃ ὠφέλειά τις καὶ ὑπὲρ τοῦ τύπου καὶ ὑπὲρ τῆς δικαιοσύνης· τοσοῦτον δὲ μάλλον ἐπιβάλλεται τοῦτο εἰς τὴν ἀπροκατάληπτον δημοσιογραφίαν, διότι παρατηρήθη ἤδη ὑπολανθάνουσα τις τάσις παρὰ ἡμῖν ἀγωνιζομένη ἐπιτηδεῖως ν' ἀποτρέψῃ τὴν εὐθύνην ἐκ τῶν ὄντως ὑπευθύνων καὶ νὰ παραπλησῇ τὴν δικαιοσύνην ἐν τῇ ἐνεργείᾳ τῆς.

Τὰ συμβάντα τῆς νυκτὸς τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς, καθ' ἡμᾶς, ὀφίλονται κατὰ πρῶτον λόγον εἰς τὴν ἔλλειψιν πάσης ἐκ τοῦ τύπου ἀστυνομικῆς προνοίας κατὰ δεύτερον, εἰς τὴν φαυλότητα τῆς διεύθυνσεως τοῦ ὠδικοῦ καφφενείου, κατὰ τρίτον δὲ καὶ εἰς ὀλιγώτερον βαθμὸν, εἰς τὴν χαλαρότητα τῆς ναυτικῆς πειθαρχίας ἐν τῷ καταδρομικῷ πλοίῳ «Ναύαρχος Μιαούλης».

Καὶ πρῶτον ἡ ἀστυνομία ἐγένετο ὑπεύθυνος αὐτῶν, διότι οὐδὲν τῶν ἐαυτῆς καθήκοντων τῶν ἀναγομένων εἰς τὴν πρόληψιν τῶν ἐρίδων καὶ τῶν συγκρούσεων ἐπετέλεσεν ἐπὶ ἐδάφους τόσοσδεκτικῶν εἰς ἐρίδας καὶ διαπληκτισμοῦ, ἵον ἐστὶ συνήθως τὸ τῶν ὠδικῶν καφφενείων ἐν προκεχωρημένη νυκτί καὶ ἐν κεντρικωτάτῳ μέρει τῆς πόλεως. Οὐδεμίαν δὲ δικαιολογίαν δύναται νὰ σώσῃ τὴν ἡμετέραν ἀστυνομίαν ἀπὸ τῆς βαρυτάτης μομφῆς ὅτι ἐγένετο διὰ τῆς ὀλιγωρίας τῆς ταύτης πρόξενος καὶ τοῦ φόνου τοῦ ἀτυχοῦς ναύτου καὶ τοῦ τραυματισμοῦ τῶν χωροφυλάκων καὶ τῶν πολιτῶν καὶ τῆς ὕλικῆς καταστροφῆς τοῦ καφφενείου καὶ τοῦ ἐξευτελισμοῦ τοῦ τόπου· διότι ὁκτώ ἡμέρας πρὸ τῶν ἐλεηρίων συμβάντων τῆς Παρα-

σκευῆς ταῦτα ἐμφανῶς ὑπεσημάνθησαν καὶ ὡς εἶπεν προδοποιήθησαν διὰ κατηδήλων σημείων, ὥστε μόνον ἀξιοκατάκριτος ἀδιαφορία ἢ ἀξιοβήρητος τύφλωσις, δύναται νὰ ἐξηγήσῃ τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀστυνομικῆν ὀλιγωρίαν. Πρὸ ὁκτῶ ἡμερῶν ἐγένετο ἡ ἀρχὴ τῶν συγκρούσεων ἐν τῷ αὐτῷ καφφενεῖῳ καὶ μετὰξὺ τῶν αὐτῶν προσώπων· τί ἐπραξεν ἡ ἀστυνομία πρὸς πρόληψιν αὐτῶν; οὐδὲν· οὔτε τὸ ὠδικὸν καφφενεῖον ἐκλείσεν, ὡς ὄφειλεν, οὔτε εἰς ἐπιβλεψίν τινὰ τὸ ὑπεβαλεν, τὸ ἄφησε δὲ νὰ λειτουργῇ ὑπὸ ἀρειμανίους διευθυντάς, μέχρι τῆς τρίτης μετὰ τὸ μεσονύκτιον ὥρας. Καὶ ἀνευ τῆς ὑπονοίας ἐπικειμένων ἐρίδων, τὰ τοιαῦτα καταστήματα οὐδαμῶς μείουσιν ἀνεπιτήρητα, ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲ τὰ τάντα ἤθελον προληφθῆν ἐὰν παρίστατο ἐκεῖ ἐξουσίαι τις, οὐδὲ θὰ ἦτο ἀνάγκη, αὐτῆς παρουσίας, διὰ νὰ ἀποβληθῇ εἰς ναύτης μεθύων τοῦ καφφενείου, νὰ ἐξαχθῇ νεκρὸς, καὶ ὡς συνέπεια τούτου νὰ ἐπελθῇ ἡ μακρὰ σειρά τῶν ἄλλων ἐκείνων θανατικῶν πράξεων, δι' ἧν καὶ ἡ ἐνοπλος δύναμις ἐξηυτελισθῆ καὶ πολῖται ἀθῶοι ἐκινδύνευσαν καὶ δεινῶς ἐτραυματίσθησαν καὶ τὸ κεντρικώτερον μέρος τῆς πόλεως ἐγένετο θέατρον ἀγρίας καταστροφῆς. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲ εἶναι ἀνεξήγητον καὶ ἀδικαιολόγητον πῶς ναῦται ἐπυχρον μεθυμένοι καὶ θορυβοῦντες ἐν συναθροίσει νυκτερινῇ, τὸ ἀνεξήγητον εἶναι πῶς τοιαῦται συναθροίσεις ἀφίνονται πάντι ἀνεπιτήρητοι μέχρι τῆς δευτέρας μετὰ τὸ μεσονύκτιον ὥρας, ὑπὸ μόνην τὴν διευθυνσὴν διευθυντῶν, λίαν ἀμφιβόλου ἤθους, ἐπιληψίμου διαγωγῆς καὶ εὐεπιπόρων εἰς τὸ ἐγκλημα, καὶ ἐν τούτῳ ἐγκεῖται ἡ αἰτία ὄλων τῶν ἐπελθόντων δεινῶν. Ἀλλ' ἐπὶ τέλους καὶ ἀνευ τούτων τῶν αἰματηρῶν συμβάντων, δύναται τις νὰ ἐρωτήσῃ, εὐλόγως διαπορῶν, αἱ τοιαῦται θορυβώδεις συναθροίσεις δὲν πρέπει νὰ ἔχωσι τέρας; πρέπει νὰ παρατείνωνται μέχρι τῆς πρωΐας; εἰς τί ἔπρασαν οἱ γείτονες νὰ βασανίζωνται μέχρι θανάτου ὑπὸ τῆς ἀγρυπνίας; καὶ ἐὰν τις τούτων ἀσέβῃ καὶ ἐκ τῆς ἀναπαύσεως ἤρτηται ἡ σωτηρία του, τί ὀφείλει νὰ ἀποθάνῃ ὑπὸ τὸν ἦχον τῆς γρανακῆσας. Ἰνῶρίζομεν ὅτι πολλάκις περὶ τούτου ἀνεφέρθησαν παραπονοῦμενοι οἱ ὄλβιοι γείτονες τῆς ἀστυνομίας, καὶ ὅτι ἐπὶ τέλους ἔπεσαν εἰς συμβιβασμόν, νὰ ἀφαιρεθῇ ἐκ τῶν συναυλιῶν τὸ μέγα ζυμπανον (γρανακῆσσα) καὶ νὰ μεταρραθῇ τὸ μαρτύριόν των μέχρι τοῦ γριτσανίσματος τῶν διυλιῶν καὶ τῶν μηχανημάτων τῶν βαρβίτων. Οἱ δυστυχεῖς ὑπέκυψαν εἰς τὸν συμβιβασμόν, διότι ἐγνώριζον πόσον εἶναι δύσκολον νὰ κλεισθῇ ὠδικὸν καφφενεῖον διευθυνόμενον ἀπὸ Μπουγάτσας, Ψιμένους, Στεφανίδης καὶ τοὺς ὁμοίους των, οἵτινες εἰσὶν οἱ προνομιοῦχοι τοῦ τόπου τούτου. Εἶπον ἡμῖν ὅτι ὁ κ. ἀστυνόμος ἐξεθετο ἑαυτὸν εἰς κίνδυνον μετὰ τὸν φόνον, εὐρεθεῖς ἐν τῷ καφφενεῖῳ καθ' ἣν στιγμὴν ὡς λαίλαψ ἐπῆλθεν ἐκεῖ οἱ ναῦται. Τὸν κ. ἀστυνόμον ἠθέλαμεν ἐπαινεσεῖ, ἐὰν εἰς τοιοῦτον κίνδυνον ἠθέλων ἐκτεθεῖ εἴτε ἀγωνιζόμενος εἰς πρόληψιν τῆς ρήξεως, ἢ διαλύων ἐγκαίρως τὸ ὠδικὸν καφφενεῖον, ἢ προσπαθῶν νὰ κλείσῃ αὐτὸ κατὰ τὴν 11 ὥραν μ. μ. ὅταν

πλέον προσῆλθεν εἰς τὸ θέατρον τῆς καταστροφῆς ἢ το περιττὸν νὰ ἐκθέσῃ τὴν ζωὴν του, εἶχε τι καλλίτερον νὰ πράξῃ, νὰ φροντίσῃ δηλ. περὶ τῶν σαβάνων τοῦ φονευθέντος, περὶ τῶν πληγῶν τῶν τραυματισθέντων περὶ τῆς περισυνάξεως τῶν συντετριμμένων ἐπίπλων κλπ.

Ἐἴπομεν ὅτι κατὰ δεύτερον λόγον τὰς σκηνὰς τῆς Παρασκευῆς προεκάλεσεν ἡ φαυλότης τῆς διεύθυνσεως τοῦ καφφενείου, εἰς αὐτὴν δ' ὀφείλεται καὶ ὁ φόνος καὶ αἱ λοιπαὶ βιαιοπραγίαι. Περὶ τούτου δὲν εἶναι δύσκολον νὰ πεισθῶσιν οἱ ἡμέτεροι συμπολίται, οἱ γνωρίζοντες τὰ πρόσωπα καὶ τὰ πράγματα παρ' ἡμῖν, ἐὰν ἀναλογισθῶσιν ὅτι ἀνθρώποι αἵτινες ἔπρεπε νὰ διατελώσιν, ὑπὸ αὐστηρὴν καὶ διηκενῆ ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν καὶ διὰ τὸ παρελθὸν αὐτῶν καὶ διὰ τὸν χαρακτῆρα των, ἀφέθησαν νὰ διευθύνωσι δημόσια θεάματα καὶ συναθροίσεις ὑποκειμένας εἰς πολλοὺς πειρασμούς. Εἰς τοιοῦτους δὲν δίνονται ἀδελφαὶ διατηρήσεως τοιοῦτων ἰδρυμάτων, διότι εἶναι τ' αὐτὸ ὡς νὰ ὠθοῦνται εἰς βιαιοτήτας, εἰς ἐγκλήματα καὶ ἐὰν ἐδόθησαν ὀπωσθήποτε, ἀφαιροῦνται εἰς πρώτη δεδομένην εὐκαιρίαν.

Πρὸ τινῶν ἐτῶν εἰς τῶν ἤδη διευθυντῶν τοῦ Ἀσχιδίου, διπύθονεν ἕτερον ὠδικὸν καφφενεῖον εἰς «Παυσιλόπων», ἐδείχθη δὲ τόσοσ ἀκατάλληλος εἰς τὸ ἔργον τοῦτο, καὶ τόσοσ ἐπικίνδυνος εἰς τὴν ἐξάσκησιν αὐτοῦ, ὥστε ἡ ἀστυνομία τοῦ καιροῦ ἐκείνου, ἥς πρῶστατο ὁ κ. Τσίππρας, διέλυσε τὸ δημόσιον ἐκεῖνο θέαμα καὶ προέλαβεν οὕτω βεβαίως σκηνὰς ὅμοιας τῶν προηγουμένων.

Ὁ δυστυχὴς ναύτης ἐφορεύθη βεβαίως ὑπὸ τοῦ ἀρειμανίου προσωπικοῦ τοῦ καφφενείου, καὶ βεβαίως τὸ τοιοῦτον ἀτύχημα δὲν θὰ ἐπήρχετο ἐὰν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἦσαν ὀλιγώτερον ἀρειμανιοί, ὀλιγώτερον προστατευόμενοι ὑπ' αὐτῶν ἐκείνων αἵτινες καθῆκον ἔχουσι νὰ καταστέλλωσι πᾶσαν παράνομον ὄρμην καὶ τὸν ἐν τῇ κοινῇ παλλικαρισμόν. Κατὰ τούτων ἐστράφη καὶ ἡ δικαστικὴ καταδίωξις, ἐκδόσασα κατὰ τριῶν ἐξ αὐτῶν ἐντάλματα συλλήψεως, οἵτινες ἐφυγοδίκησαν.

Ἐὰν ἐπερρίψαμεν μέρος τῆς εὐθύνης τῶν γενομένων καὶ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ καταδρομικοῦ «Ναύαρχος Μιαούλης» ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐξάγεται ὅτι ταύτην δὲν ἐνοοῦμεν ἐν ἰσομοιρίᾳ μεμερισμένην πρὸς τὴν Ἀστυνομίαν καὶ τὴν Διεύθυνσιν τοῦ καφφενείου, ἀλλ' εἰς βαθμὸν πολὺ μικρότερον. Οὐτε σπάνιον οὔτε ἀσύνηδες εἶναι ναῦται ἐξεργόμενοι εἰς τὴν ξηρὰν νὰ μεθύωσι καὶ νὰ παρεκτρέπωνται· ἐὰν δὲ δὲν δικαιολογεῖται ποσῶς, ἐξήγηται ὅμως ἐπαρκῶς ἡ ἀγανάκτησις τῶν ναυτῶν ἐπὶ τῇ θίᾳ τοῦ φονευθέντος συναδέλφου των καὶ ἡ κατόπιν ἐπελθούσα ἐπίθεσις κατὰ τῶν προσώπων καὶ τῶν πραγμάτων τοῦ καφφενείου· ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ἐπιθέσει ταύτῃ εὐρηται ἡ εὐθύνη τῆς Κυβερνήσεως τοῦ πλοίου, καὶ μέχρι τούτου πρέπει αὐτὴ νὰ περιορισθῇ. Ἐν προκεχωρημένῃ τῆς νυκτὸς ὥρα ἐκ πολεμικοῦ πλοίου ἐξέρχεται μέρος τοῦ πληρώματος, συγκρούεται πρὸς τὴν ἄλλην ἐνοπλον δύναμιν, προβαίνει δὲ εἰς βιαιοπραγίας δεινὰς κατὰ προσώπων τε καὶ πραγμάτων. Εἴτε οἱ ναῦται οὗτοι ἐξῆλθον αὐτοβούλως, φέροντες τὸν

γνώμην ἦν καὶ ἄλλοτε διὰ τοῦ «Φορολογουμένου» διὰ μακρῶν ὑπεστηρίξαμεν, ὅτι ὅποταν οἱ δημοσιογράφοι ὑπερβαίνωσιν ἀσεβῶς καὶ ἰταμῶς τὸν οὐδὲν τῶν ἰδιωτικῶν οἰκῶν, ἢ κατ' αὐτῶν χειροδικία παύει νὰ ἔχη ἀξιοποιῶν καὶ ἀξιωματικὸν χαρακτῆρα καὶ μόνη αὐτὴ ἀπομένει ὡς ἱκανοποιήσας εἰς τοὺς ἀδικηθέντας διὰ τῆς παραβιάσεως τῆς ἀσουλίας τοῦ οἴκου των. Ἐπαναλαμβάνομεν ὅθεν ἐπὶ τῆς λυπηρᾶς ταύτης ὑποθέσεως δέον νὰ ἐπιχυθῆ πλείοτερον φῶς, ἵνα δυναθῆ καὶ ἡ δημοσιογραφία καὶ ἡ κοινωνία νὰ ἐκφέρῃ ἐπ' αὐτῆς ἀσφαλῆ γνώμην· τὸ ἐφ' ἡμῖν πρὶν τοῦτου ἀπέχομεν πάσης ἐπὶ τοῦ γεγονότος κρίσεως.

✕ Διὰ τῆς αὐρινῆς καὶ μεθαυρινῆς παραστάσεως ὁ δραματικὸς θίασος «Κυριπίδης» κλείει τὴν μικρὰν σειράν τῶν παραστάσεων του. Τὸ ὕλικόν κέρδος τῶν ἀξίων καλλιτεχνῶν οἵτινες ἀπαρτίζουσι τὸν θίασον τοῦτον, δὲν ἀπέβη ἀνάλογον πρὸς τὰς δαπάνας καὶ τοὺς κόπους των, διὰ τοῦτο δίκαιον εἶναι τὸ κοινὸν νὰ μὴ ἀφήσῃ αὐτοὺς ν' ἀπέλωσιν ἐντεῦθεν ἀνευ ἱκανοποιήσεως, ἀλλ' ἐπὶ τῆς εὐκαιρίας τῶν δύο τελευταίων παραστάσεων νὰ ἀμείψῃ αὐτοὺς. Αὐριον δοθῆσεται ὁ «Ἀρχοντοχωριάτης» καὶ μεθαύριον ὁ «Θέλλος».

Ἐπὶ τῆς παραβιάσεως τῆς λιμενικῆς συμβάσεως

Ὁ κ. Π. Ἀλεξόπουλος, μέλος τῆς ἐπὶ τοῦ λιμενικοῦ Πατρῶν Ἐπιτροπῆς, ἀφορμὴν λαθῶν ἐξ ὧσιν ἡ ἀξιοτιμία Σύνταξις τοῦ «Φορολογουμένου» εὐηρεστήθη νὰ γράψῃ ὑπὲρ ἐμοῦ, οὕτως τὴν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ λιμένος τούτου ἀπόλυσιν ἐζήτησεν ὁ ἴδιος, ἐδημοσίευσεν ἐν ὑπόμνηματι τοῦ ἀφορῶν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων τοῦ λιμένος, δι' οὗ πολλὰς ἐρρίψεν εἰς τὴν δημοσιότητα ἀμφιβολίας, οὐ μόνον περὶ τῆς ἀνελλιπούς ἐκπληρώσεως τῶν καθόντων τῶν ἐπὶ τοῦ λιμένος ὑπαλλήλων, τῶν ἔχοντων τὴν ἐμπειρίαν τοῦ ἔργου, ἀλλὰ καὶ περὶ αὐτῆς τῆς καλῆς καὶ κατὰ τὴν σύμβασιν ἐκτελέσεως τοῦ λιμένος.

Ἐάν δὲν ἔρριπτεν τὴν τελευταίαν ταύτην ἀμφιβολίαν ὁ κ. Ἀλεξόπουλος, τὸ ὑπόμνημά του δὲν θὰ ἐχρῆζεν ἴσως ἀπαντήσεως· ἐγὼ τοῦλάχιστον ὀλίγην ἀποδίδων ἀξίαν εἰς τὴν θέσιν ἣν κατέχω ἐν τῷ παρόντι παρὰ τῷ λιμένι καὶ ἐργαζόμενος πρὸ εἰκοσιπενταετίας εἰς παρόμοια ἔργα καὶ ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, δὲν ἤθελον θεωρῆσαι ἀναγκαῖον νὰ ἀμυνθῶ οὔτε ὑπὲρ τῆς θέσεώς μου, οὔτε ὑπὲρ τῆς ὑπολήψεώς μου. Ἢ περὶ τῆς καλῆς ὁμῶς καὶ κατὰ τὴν σύμβασιν ἐκτελέσεως τῶν λιμενικῶν ἔργων ἀμφιβολία τοῦ κ. Ἀλεξόπουλου, ῥιπτομένη τόσο ἀνεπιφυλάκτως ἐν μέσῳ τοῦ κοινοῦ, δυνατόν νὰ συνταράξῃ τὰ πνεύματα καὶ νὰ γεννήσῃ ὑπονοίας, ὥστε δὲν πρέπει νὰ μείνῃ ἀνεξέλεγκτος. Τὸ καθῆκον τοῦτο ἐπιβάλλεται κυρίως εἰς τοὺς ὡς ἐκ τῶν καθόντων των ἐπιβλέποντας τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου, εἰς τῶν ὁποίων εἶμαι καὶ ἐγὼ, μ' ὄλον ὅτι ὁ κ. Ἀλεξόπουλος μὲ καταγγέλει ὅτι παραλείπω τὸ καθῆκον μου τοῦτο.

Ἐγὼ δὲν εἶμαι ὁ ἐπὶ τοῦ ἔργου μηχανικός, εἰμὶ ἀπλὸς τούτου δοκτὸς καὶ ἐν τῇ ἐκπληρώσει τοῦ καθήκοντός μου τούτου, παρακολουθῶν ἐκ τοῦ σύγγεγυς τὰ ἔργα τοῦ λιμένος, ἐπίσθησθαι ὅτι ταῦτα ἐκτελοῦνται, ὅσον οἷον τε ἐντελῶς, καὶ κατὰ τοὺς ὅρους τῆς συμβάσεως καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὸ ὕλικόν, καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὰς διαστάσεις· δύναμαι δὲ μετὰ τῆς αὐτῆς βεβαιότητος νὰ πληροφορήσω τὸ κοινὸν ὅτι, ὁ ἐργολάβος ἂν παρεβίασε μέχρι τοῦδε τοὺς ὅρους τῆς συμβάσεως, τοὺς παρεβίασε πρὸς ὄφελος τοῦ ἔργου καὶ περὶ τούτου δύναται νὰ πεισθῆ πᾶς τις παραβάων τὰς ἐν τῇ συγγραφῇ τῶν ὑποχρεώσεων δριζομένης συμφωνίας πρὸς τὰ ἐκτελεσθέντα μέχρι τοῦδε ἔργα. Ἀπορον δ' εἶναι τῇ ἀληθείᾳ ὅτι μόνος ὁ κ. Ἀλεξόπουλος, καίτοι ὡς λέγει, παρακολουθεῖ τὸ ἔργον, οὐ μόνον δὲν ἀντελήφθη τούτου, ἀλλὰ καὶ περὶ τοῦ ἐναντίου συνέλαβεν ὑπονοίας. Ἐντούτοις εἶναι βεβαιούμενον ἤδη ὅτι αἱ ἀναλογίαι τῶν ὕλικῶν ἐπὶ τῶν τετελεσμένων ἤδη ἔργων ὑπερβαίνουσι κατὰ 25 τοὺς 0/0 τὰς ὑπὸ τῆς συμβάσεως ὀριζόμενας.

Ἄν κατῆρχεν ἐν τῇ ἐπιβλέψει τῶν λιμενικῶν ἔργων ἡ ἀταξία ἣν καταγγέλει ὁ κ. Ἀλεξόπουλος, πάντως ταῦτα δὲν ἤθελον εἶσθαι τοιαῦτα.

Ἴνα μὴ εἴπῃ τις ὅτι ἔχομεν τὴν ἀξίωσιν νὰ πιστευθῆ ἢ ἐπὶ τοῦ προκειμένου γνώμη μας, ἀνευ μεμαρτυρημένων περιστατικῶν, παραθέτω ἐνταῦθα τὰς σχετικὰς διατάξεις τῆς συμβάσεως καὶ τὰ πιστοποιηθέντα ἐξαγόμενα τῆς τετελεσμένης ἤδη ἔργασίας.

Κατὰ τὸ ἀρθρὸν 9 τῆς συμβάσεως αἱ διατομαὶ τοῦ κυματοθραύστου καὶ τοῦ μῶλου ἐφ' ὧν ἡ τοποθέτησις τῶν διαφόρων τάξεων πετρωμάτων ἐσημειώθη, κατηρτίσθησαν ἐπὶ τῇ θάσει ὅτι τὰ λατομεῖα θέλουσι παρέξει τὰς διαφόρους ταύτας τάξεις κατὰ τὰς ἐπομένους ἀναλογίας, ἦτοι: Συντρίμματα 45 0/0, χάλικες 22 0/0, λίθοι πρώτης κατηγορίας 16 0/0, δευτέρας 9 0/0 καὶ τρίτης 8 0/0.

Ποῖαι δ' εἰσὶν αἱ ἀναλογίαι τοῦ καταβυθισθέντος ὑπὸ τοῦ ἐργολάβου ὕλικου, εἰς σχηματισμὸν τοῦ ἐξωτερικοῦ βραχίονος ἢ κυματοθραύστου; Ἐπιστατῶν εἰς τὴν καταβύθισιν δυνάμει νὰ βεβαιώσω ἐπὶ τῇ θάσει ἀκριβεστάτων πληροφοριῶν, ὅτι τὰ συντρίμματα ἀναλογοῦσι πρὸς 35 0/0 οἱ χάλικες 22 0/0, οἱ λίθοι τῆς πρώτης κατηγορίας 20 0/0 οἱ τῆς δευτέρας 12 0/0 καὶ οἱ τῆς τρίτης 11 0/0. Ὁ ἐργολάβος λοιπὸν παρεβίασε τὰς ἀναλογίας τῆς συμβάσεως πρὸς ὄφελος τοῦ ἔργου, προμηθευόμενος πλείον ἐκ τοῦ χονδροῦ ὕλικου καὶ ἦττον ἐκ τοῦ λεπτοτέρου.

Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸν σχηματισθέντα ἤδη μῶλον τῆς ὁδοῦ Καλαβρύτων, κατὰ τὰ σχεδιαγράμματα, διὰ τὴν κατασκευὴν αὐτοῦ ὁ ἐργολάβος ὀφείλει νὰ βυθίσῃ κυβ. μέτρα ὕλικου 22, 188, 21 ἐξ ὧν ἀφαιροῦνται 6, 656 46 διὰ τὰ κενὰ ἦτοι ἐν ὅλῳ κυβ. μέτρα 15, 531, 75. Ἐν τούτοις εἶναι πλείοτερον ἢ βεβαιούμενον ἤδη ὅτι διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ μῶλου τούτου καταβυθίσθησαν κυβ. μέτρα 17, 200. ἦτοι χάλικες κυβ. μ. 800, λίθοι πρώτης κατηγορίας 6, 400, δευτέρας 6, 300 καὶ τρίτης 3, 700 = 17 200 κυβ. μέτρα. Μετὰ τὰ ἀποτελέσματα ταῦτα εἶναι τῇ ἀληθείᾳ ἀξιοθαύμαστον ὅτι ὁ κ. Ἀλεξόπουλος διαβλέπει ἀταξίαν περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν λιμενικῶν ἔργων.

Ἄς προσῶμεν ἐντούτοις καὶ περαιτέρω. Κατὰ τὸ ἀρθρὸν 3 τῆς συμβάσεως ὁ μῶλος τῆς ὁδοῦ Καλαβρύτων ἔχει πλάτος κατὰ τὴν ἐπίστεψιν (en coupe) πέντε μέτρων, ἤδη δὲ συντελεσθεὶς παρουσιάζει εἰς πάντα δυνάμενον νὰ μετρηθῆ μὲ τὸ π α σ σ ε τ ο πέντε καὶ ἡμισυ. Κατὰ τὸ σχέδιον τοῦ Πασχάλ, (ἰδὲ διατομὴν ὑπ' ἀρ. 2.) τὸ ὕψος τοῦ μῶλου τούτου εἶναι δύο μέτρων ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας τῶν ταπεινοτέρων ὑδάτων, καὶ ἐντούτοις ἕκαστος δύναται νὰ ψηλαφήσῃ τὸ ὕψος τοῦτο καὶ νὰ τὸ εὕρῃ δύο μέτρων καὶ 60 ἑκατοστῶν.

Αὗται εἰσὶν αἱ ἀναλογίαι τῶν ὕλικῶν καὶ αἱ διαστάσεις τοῦ ἔργου, φρονῶ δὲ ὅτι εἶναι παραλογώτατον νὰ ἀμφισβητῶμεν τὴν ἀκριβῆσαν ἀριθμῶν τόσο ἐπίσημῶς μεμαρτυρημένων καὶ μάλιστα ὅποταν διὰ τῆς ἀμφισβητήσεώς μας ταύτης προσβάλλωμεν καὶ τὴν ὑποληψὶν τῶν ὑπαλλήλων καὶ τὴν καλὴν πίστιν ἐργολάβου ἀξίου πάσης τιμῆς, διὰ τὴν ὀρθοσκευτικὴν ἐκπληρώσιν τῶν ὑποχρεώσεων του.

Ταῦτα ἔκρινε καθῆκον μου νὰ ἐκθέσω πρὸς τὸ κοινὸν ἵνα μὴ σκανδαλισθῆ τις ἐκ τοῦ ὑπομνήματος τοῦ κ. Ἀλεξόπουλου. Ὁ κ. Ἀλεξόπουλος ἐάν ἔχη ἀμφιβολίας περὶ τῆς καλῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἔργου, καθῆκον εἶχε νὰ προκαλέσῃ ἐξέλεγχον ἐπιστημονικὸν, δι' ἀνδρὸς εἰδήμονος, διότι ἡ γνώμη του περὶ ἔργου ὑδραυλικοῦ, ἀπαιτοῦντος πρὸς ἐκτίμησιν πολλὰς γνώσεις, δὲν δύναται νὰ ἔχη ἄλλο ἀποτέλεσμα εἰμὴ νὰ ἐμποιήσῃ ματαιοὺς φόβους μόνον εἰς τοὺς ἀπλουστέρους.

Α. Σόφριος.

Πρακτικαὶ τινὲς παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς ἀγρικοκλήματος ἐν Ἑλλάδι.

Συμφωνοῦμεν πληρέστατα πρὸς ὅσα ἐγράφησαν ἐν τῇ «Παλιγγενεσίᾳ» ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς εἰσαγωγῆς σπόρου ἐκ τοῦ λεγομένου Ἀμερικανικοῦ Ἀγρικοκλήματος· πᾶσα εἰσαγωγὴ τοιαύτη, ὑπ' οἰανδήποτε ἔποψιν, ἰσοδυναμεῖ πρὸς δοκιμὴν, ἂν δυνατὴ ᾖ νὰ εἰσβολὴ τῆς φυλλοξήρας καὶ παρ' ἡμῖν.

Ἡ φυλλοξήρα δὲν δύναται βεβαίως νὰ εἰσχωρήσῃ ἐντὸς ὑγειοῦς ῥόγας καὶ ἐναποθέσῃ τὰ ὡὰ τῆς ἐπὶ τῶν σπόρων ἢ γιγάρτων, ἀλλὰ καὶ τίς δύναται νὰ ἐγγυηθῆ ποῦ καὶ πῶς περιουρήθη ὁ σπόρος αὐτός, ἢ ἂν δὲν περιουρήθη ἐκ σταφυλῶν ξηρῶν καὶ ἀπερόμιμμένων, ἢ ἂν δὲν ἐκτυπήθη ἢ προσετρίβη διὰ κληματοστελέχων φέροντων ὡὰ, ἢ καὶ ἄλλως ὅπως δήποτε ἂν δὲν ᾔλθεν εἰς ἐπαφὴν μὲ τὴν ἐπάρατον νόσον; Ἐν ὧν μόνον νὰ ἐνυπάρχῃ καὶ ζωογονηθῆ ἀρκεῖ ὅπως τὸ κακὸν μεταδοθῆ καὶ ἀποφέρῃ τὰς δεινόνερας συνεπειάς.

Οὐδόλως προτιθέμεθα νὰ διαφλονεκῶμεν τὰς ἐπιστημονικὰς παρατηρήσεις καὶ ἀναπτύξεις, ἐπὶ τοῦ παρόντος ζητήματος, τῶν περὶ τὴν γαιοπονίαν εἰδικῶς ἐνασχολουμένων, ἐντιπαρατηροῦμεν μόνον ὅτι ἀνεγνομεν ἐν Γαλλικαῖς ἐφημερίαις ὅτι καὶ τὰ Ἀγρικοκλήματα ὑποκύπτουν ὑπὸ τὴν μίστιγα τῆς φθοροποιᾶς νόσου, διότι περιφέρειαι ὀλόκληροι τοιοῦτων φυτειῶν, προσβληθεῖσαι, ἀπεξηράνθησαν ἢ φυλλοξήρα προτιμᾷ ἴσως τὰ ἡμεροκλήματα, ὡς εὐχυστότερα, ἀλλ' ὅταν δὲν εὕρισκῃ προχείρους τιαῦτα, ἐκμίσθαι καὶ τὰ ἄγρια, καίτοι κακώτερα, ἢ πείνα ἐξευδεσσοῖ τὴν γαῖαν.

Ἄλλ' αἱ παραδεχθῶμεν ὅτι δὲν προσβάλλονται τὰ ἀγρικοκλήματα, καίτοι ἀμφισβητούμενον, τίς ἡ ἀνάγκη νὰ καταφύγωμεν ἡμεῖς σήμερον εἰς τοιαύτην πρόνοιαν, ἐνῷ αἱ ἀμπελοὶ μας ἔχουσιν καθ' ὅλα καλῶς; ἐκτὸς ἂν, ἐπιστημονικῆς μελέτης χάριν, θελήσωμεν νὰ διατρέξωμεν τὸν ἔσχατον τῶν κινδύνων, ὃν διέτρεξε καὶ ὑπέκυψεν ἐπὶ τέλους ὁ καλῶς ἔχων καὶ ἐπιδιώξας νὰ γίνῃ καλλίτερον!

Ἐπενθυμίζομεν πρὸς τούτους, ὅτι αἱ ἐναντίον τῆς χολέρας προφυλάξεις τῆς Ἑλλάδος ἔσσαν αὐτὴν οὐχὶ ἀπαξ, καίτοι πολλάκις πολιορκηθεῖσαν ὑπ' αὐτῆς, διαψεύσασα ἄνωγ ἀπάσας τὰς ἐπιστημονικὰς θεωρίας τῶν ἐπιστημόνων τῆς ὁμοσεως, διίσχυρισμένων πολλάκις ὅτι ἀσθένεια πρακτικὴ ὠφέλεια προσγίνεται ἐκ τῶν καθάρσεων.

Καὶ τέλος πάντων διὰ τῶν προφυλακτικῶν μέτρων δυνατόν εἶναι νὰ μὴ εἰσβάλλῃ ἡ καταστροφικὴ νόσος καὶ παρ' ἡμῖν, ἐν τῷ μεταξύ δὲ ἀνακαλυφθῆ τὸ κατάλληλον φάρμακον, ὅτε σωζόμεθα, ἢ καὶ φυσικῶς, τοῦ χρόνου πριόντος, δυνατόν ἐπίσης εἶναι νὰ ἐκφυλισθῆ τὸ ἔντομον καὶ ἐκλείψῃ ἀνεπαίσθητος, ὡς συνήθως συμβαίνει ἐπὶ τῶν ἀκρίδων ἄλλων ἐντόμων, ἅτινα κατὰ χρονικὰς περιόδους παρουσιάζονται καὶ ἐπιφέρουσι τοπικὰς καταστροφάς.

Φρονοῦμεν λοιπὸν, ὅτι, ὅχι μόνον χρήσις τοῦ εἰρημένου κληματοσπόρου δὲν πρέπει νὰ γίνῃ παρ' ἡμῖν, ἀλλὰ τούναντίον, καὶ ὅσον τάχιστα νὰ βληθῆ ἐντὸς κλιβάνου, ὁ παρὰ τῷ Ἰγουργεῖῳ ὑπάρχων τοιοῦτος, μὲθ' ὅλων τῶν περικαλυμμάτων του καὶ κατακατῆ μήτοι ὁ πειρασμὸς ὠλόση τινὰ εἰς δοκιμὰς ριψοκινδύνους, θεωροῦμεν μάλιστα χρησιμώτατον νὰ συστήσωμεν πρὸς τὸν ἑλληνικόν τύπον, ὅπως ὑπεθυμίσῃ ἕκαστος πρὸς τοὺς πολλὰς, πάσης τάξεως, οἷον κίνδυνον διατρέχοντες εἰσαγόντες καὶ παραμικρὸν τι ἄνθος ἀκόμη ἐξ ἐσφαλμένων πολλὰκις καὶ ματαίων ἰδεῶν φιλοκαλλίας καὶ αἰσθητικῆς λεπτότητος, ἐπὶ τῆς ἀνθρωπίας βασίζομένων!

* *

Πάτριαι 27 Ἀπριλίου 1882.

Ἀξιοτίμη κ. Σύντακτα τοῦ «Ραμπαγᾶ»

Εἰς τὸ ὑμέτερον φύλλον τῆς 22 ἰσταμ. πικρῶς καὶ αὐστηρῶς καταμέμφεσθε τῆς ὑποδεικνύσεως τοῦ ἐνταῦθα ταχυδρομείου, ἐπὶ τῇ ἐλλείψει φύλων τινῶν τῆς ἡμετέρας ἐφημερίδος, ἀποδίδοντες αὐτὴν εἰς κακὴν πίστιν καὶ ἐγκλημα-

την πράξιν των ενταύθα ταχυδρομικών υπαλλήλων.

Πολύ έσπεύσατε, κ. Συντάκτα, εις τας κρίσεις σας εκείνας και ήδικήσατε υπαλλήλους μετά θρησκευτικής άκρίβειας έπιτελούντας τó καθήκον των πεποιθός έν τούτοις εις τά φιλοδίκαια αίσθήματα ύμών, έλπίζω ότι θέλετε έπνοορώσει την άδικίαν.

Ήγώ δέν είμαι έκ των νεωστί διορισθέντων υπαλλήλων, ουδέ έχω άλλας συστάσεις είμή τας τής ύπηρεσίας και τας τής εύαρεσκείας των συμπολιτών μου. Οί φάκελλοι τής έφημερίδος σας έρχόμενοι ένταύθα πρό πολλού, παρεδίδοντο πάντοτε άνελλιπώς εις τόν παραλήπτην, τó δε παράπονόν σας διευτώθη άκριβώς άφ' ής ή πώλησις του φύλλου σας άνετέθη εις άλλον πωλητήν, και έπί τή άπλή διαβεβαίωσει του πωλητού τούτου, περι τής έλλείψεως δήθεν φύλλων, έστηρίζετε τας κατ' έμού μομφάς σας. Ο πρώτος πωλητής ουδέποτε παρεπονέθη, ó δεύτερος δέ, δέν έπροεπε, φρονώ, να πιστευθί άνεξελέγκτως, και πριν βεβαιωθί ότι δέν παρεπονέθη πρός άλλον σκοπόν έπί τής έλλείψεως δήθεν φύλλων

Δέν θέλω να έπικαλεσθώ ύπερ έμού, ούτε την γνώμην τής ύπηρεσίας, ούτε την των συμπολιτών μου, έπικαλομαι μόνον την μαρτυρίαν του ένταύθα άξιοτίμου άνταποκριτού σας, να βεβαιώση δηλονότι άν λογίζωμαι ικανός να νοσηρωθί πρός άθέμιτον όφελος τά έμπειστευμένα μοι έντυπα και εάν ή διαβεβαίωσις μου, περι άνελλιπούς παραδόσεως των φύλλων σας εις τόν πωλητήν, δέν πρέπει να πιστευθί πλειότερον τής περι του έναντίου διαβεβαίωσεως του πωλητού τούτου πρός δε και εάν έξ άμελείας ιδιικής μου δύναται άλλος τις έν τώ γραφείω μου να παραβλάψη τά συμφέροντα των άποστολών.

Έπί τή ευκαιρίη ταύτη έπιτρέψατέ μοι κ. Συντάκτα, να διαβεβαιώσω ύμās ότι ως έπί τó πολύ τά παράπονα των κ. κ. δημοσιογράφων, κατ' τής ταχυδρομικής ύπηρεσίας, περι τής άπωλείας των φύλλων των, δέν είναι δίκαια, πρό πάντων όπόταν στηρίζονται εις δηλώσεις δυστρόπων συνδρομητών οτινες συνήθως προχειροτάτην έχουσι πρόφασιν τής άρνήσεως τής πληρωμής τής συνδρομής των, την μη λήψιν των φύλλων: Τουτ' αυτό συμβαίνει και όπόταν στηρίζονται εις τας διαβεβαίωσεις των έφημεριδοπωλών οτινες διά τούτου οικειοποιούνται τά άλλότρια. Τοιουτοτρόπως ως έπί τó πολύ τά άμαρτήματα άλλων πίπτουσιν έπί τής ράχως δυστυχών υπαλλήλων, οτινες ένα έχουσι πάντοτε πόθον να άνταποκρίνωμαι εις τας αξιώσεις τής κοινωνίας και εις τας των κ. κ. δημοσιογράφων, οτινες εισιν άντιπρόσωποι αύτης. Έστé βεβαιοί ότι εάν τά διά-

φορα φύλλα άπευθύνοντο έν φακέλλω εις άξιότιμους άνταποκριτάς, ή είχε καιρόν και εύκολίην ή ύπηρεσία όπως παραδίδη αύτούς διά πρωτοκόλλου άριθμήσεως και παραδώσεως, τά σχετικά παράπονα ήθελον περιορισθί εις εύλογα όρια και διά τά λάθη μόνον εκείνα, ότινα εισιν άναπόφευκτα εις τó είδος τής ταχυδρομικής λειτουργίας.

Παρακαλώ ύμās έν τέλει, άξιοτίμε, κ. Συντάκτα, να εξετάσθητε μάλλον έπισταμένως τά τής άπωλείας των φύλλων σας και να άποδώσητε την έπί ταύτη μομφήν εις όντινα άνήκει, πρός δε να δεχθίτε την διαβεβαίωσιν τής πρός ύμās έξαιρέτου ύπολήψεώς μου.

Ο ύποδιευθυντής του ένταύθα ταχυδρομείου
Ε. Σ π υ λ ι ω τ ό π ο υ λ ο ς.

Κύριε Συντάκτα του «Φορολογουμένου».

Η διαγωγή ήν δεικνύουσι μετά την ένεργειαν τής ύπηρεσίας των οί ένταύθα Τελώνης Διαμαντόπουλος και έλεγκτής Ζαχειρόπουλος πολλάκις διήγειρε πικρά και δίκαια παράπονα έκ μέρους των μετά τής ύπηρεσίας αύτων σχετιζόμενων πολιτών ή φρόνησις και ή μετριόπαιθα άναιχέτισε πολλάκις πλείστους όσους παρ' αύτων άδικηθέντας του να φέρωσιν εις γνώσιν των προΐσταμένων ένταύθα άρχών και τής Κυβερνήτεως, έπί τή έλπίδι ότι οί άνωτέρω υπάλληλοι ήθελόν κατονησει τó ύψος τής θέσεώς των και ήθελόν καταβάλλει πάσαν προσπάθειαν όπως κατ' την ένεργειαν τής ύπηρεσίας των πιστώς και άκριβώς έφαρμόζωσι τόν νόμον, μη γινόμενοι παραίτιοι ζημιών και άδικημάτων εις τούς πολίτας και διά τρόπον και συμπεριφοράς έμπροσούσης εις πάντα άνθρωπον, πολύ δέ μάλλον εις υπαλλήλους οί όποιοί καθήκον έχουσι να καθοδηγώσι πάντα πολίτην μη καλώς έννοούντα τόν Νόμον και εύσχήμως πάσαν παρατήρησιν πρός αύτόν ν' άπευθύνωσιν.

Άμφότεροι οί άνωτέρω υπάλληλοι τ' άναντία του προορισμού των πράττοντες, ου μόνον άποδεικνύουσιν εις τούς πολίτας και έν γένει εις τά όμακα του κοινού ότι κατεχόμενοι έξ άπειρίας πρός την άκριβή των χρεών των έκπλήρωσιν και έκ του τύπου του ότι οί πολίται έχοντες άφορμήν να προσφεύγωσι πρός αύτούς όφείλουσι να ύποκύπτωσι δουλικώς και ουδεμίαν παρατήρησιν νόμιμον και λογικήν αύτου ν' άποδέχωνται, αλλά τούναντίον να προπηλακίζωσιν αύτούς άπειλούντες ότι κακήν κακώς θέλουσιν άπόπεμψθί του δημοσίου καταστήματος.

Ταύτα εκθέτοντες όρμώμεθα έκ τινος ύποθέσεως ήτις κατ' αύτάς έλασε χώραν μεταξύ αύτων και τινος εύυπολήπτου συμπολίτου μας και έμπόρου έν τώ τελωνιακώ καταστήματι, και ήτις ουκ όλίγον έξέθεσεν εις τά όμακα των παρισταμένων

και άκτερια τούς άνωτέρω υπαλλήλους διά την διαγωγήν μεθ' ής προσηνέχθησαν πρός αύτόν, μηδόλω αναλογιζόμενοι ότι τούς φορολογουμένους πολίτας όφείλουν άπαντες οί υπάλληλοι όπως προθύμως και έτοιμώς παρέχωσιν εις την ένεργειαν των ύποθέσεων των πάσαν νόμιμον εύκολίαν, άποφεύγοντες διά του τρόπου τούτου τά έξ άπειρίας και δυσμενείας, διά να μη είπωμεν τι πλειότερον, παρεμβαλλόμενα προσκόμματα εις την διεξαγωγήν των ύποθέσεων αύτων.

Η Κυβέρνησις άποβλέπουσα πρός τó συμφέρον του δημοσίου και των πολιτών είναι δίκαιον όπως δι' αύστηρών και καταλλήλων μέτρον περιστείλη την άνοίκειον διαγωγήν των άνωτέρω υπαλλήλων όπως παύσωσιν έντελώς τά καθ' έκάστην έγειρόμενα παράπονα των πολιτών, καθ' όσων έν έναντία περιπτώσει θέλωμεν προβή και εκθέσει τά καθέκαστα τής διαγωγής των έν λόγω υπαλλήλων, και τούτο ίνυ μη εκλαυθωνώμεθα οί φορολογούμενοι πολίται ως Βεδουίνοι και Φελάχοι.

Πάτρι 29 Άπριλίου 1881.

Α. Β. Λαγογιάννης.

ΑΝΟΗ ΤΕΧΝΗΤΑ

(Έγχώριος βιομηχανία.)

Είς τó κρηπλαστεϊόν του Ιωάννου Ν. Ήλιούλου, κατ' την όδόν ε' Ερμού και πλησίον του καταστήματος Γεωργ. Κοκαλιάρη, πωλούνται άνη τεχνητά έκ κηρού άρίστης κατασκευής, ίδια στέφανοι νυμφικοί κλπ. γυρλάνται διά παντοειδείς χρήσεις και καλλωπισμούς, εις τιμάς κατ' 30 τοίς 10⁰ χαμηλοτέρας των έξ Εύρώπης έισκομιζόμενων ένταύθα.

Προσκαλούνται οί πιστωται τής πτωχεύσεως τής εταιρίας Άδελφοί Σταμάτη να έμφανισθώσιν αυτοπροσώπως ή διά πληρεξουσίου έντός είκοσιν ήμερών άπό τής δημοσιεύσεως τής παρούσης ένώπιον των συνδικών, όπως παραδώσωσιν αυτοίς τούς τίτλους και τά δικύγραφα των μετά σημειώσεως των παρ' αύτων ζητούμενων ποσών έπί άποδείξει παραλαβής, ή να καταθέσωσι ταύτα εις τó δικαστικόν γραφείον του έμποροδικείου Πατρών. Η έξέλεξις των πιστώσεων θέλει άρχίσει την έπομένην ήμέραν άπό τής παρελεύσεως τής άνωτέρω είκοσημέρου προθεσμίας, άνά πάσαν ήμέραν και ώραν 3. Μ. Μ. έπί δέκα ήμέρας, έν τώ δικαστικώ γραφείω του έμποροδικείου Πατρών ένώπιόν μου και των συνδικών.

Έν Πάτρι 30 Άπριλίου 1882.

Ο Είσηγητής Παναγ. Πέτας.

Οί όριστικοί σύνδικοι

Αύγουστος Α. Βόλκε. Γεώρ. Κοκαλιάρης.

Ο ύπογγραμματούς Α. Ασημάκαρος.

Συνοπτικός άπολογισμός των έπιτρόπων του ίεροϋ ναού « Παντανάσης » του έτους 1881.

Γανουαρίου 1. Τά έν τώ ταμείω	856.77	Μισθοδοσία προσωπικού	δρ. 4,156.80
Τά έπί τόκω	5252.15	Όφειλόμενα αύτων	828.80
	6108 92	Έξοδα διάφορα	3328
Ήκ δίσκων και κηρών καθ' όλον τó έτος	11375.16	Κατασκευή των νέων κανδυλιών	918 42
Νεονύμφων και έορταζόντων	1149.37	Έκχωμάτωσι, τοίχοι, κρήσπεδα βείθρα	636 15
Πωλήσεις άρνοδερμάτων Πάσχα	200.95	Άξια σιδηρών κινυλίδων και τοποθέτησις αύτων	4882 57
Τόκων	541.56	Έκχέρσωσιν περιόλου και άπέναντι παραλ. ύδατος	3535 85
Ενοικίων	66.	Άγοράν καθαρού κηρού διά τó έτος 1881 και)	475 74
	13303 04	1882 και χυτικά καθ' όλον τó έτος.)	582 38
Κληροδοτημάτων διαφόρων άπέναντι	1128	Έργολάβον Δεσπ. θρόνου και κλίμακος άμβωνος.	2470 55
Προσφοράι πρός πληρωμήν εικόνων		Έργολάβον ώραιας Πύλης.	970
Ανάστου Παπαγιάννη	1736	Έργολάβον διακοσμήσεως.	300
Ζαχειρίου Άκρατοπούλου	280	Ζωγράφον εικόνων.	1506 90
Μαριούης Ζ. Άκρατοπούλου	280		2661 75
Διάφοροι	783		5438 65
	3079	Δεκεμβρ. 31. Τά έπί τόκω όφειλόμενα.	6583 10
Πωλήσεως κοσμημάτων διά δημοπρασίας	1614	Έν τώ ταμείω μετρητά.	1264 12
Πάτρι 31 Δεκεμβρίου 1881.	25232 96		7847 22
Τό εκκλησιαστικόν Συμβούλιον			25232 96